

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

**18 აპრილი, 2018 წელი
თბილისი**

**თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატამ
შემდეგი შემადგენლობით:**

**თავმჯდომარე ნათია ბარბაქაძე
მოსამართლეები: მანუჩარ კაპანაძე
გერონტი კახეთელიძე**

ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა მსჯავრდებულ ა-----ის (დაბადებული 19-----ს, საქართველოს მოქალაქე, პირადი N2-----, მცხოვრები: თბილისი, დ-----ის ქუჩა, კორპუსი N-----) შუამდგომლობა ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვის თაობაზე.

აღწერილობით - სამოტივაციო ნაწილი:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 13 მარტის განაჩენით, დამტკიცდა პროკურორსა და ბრალდებულ ა-----ს შორის დადებული საპროცესო შეთანხმება.

ა-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 1000 (ათასი) ლარის ოდენობით.

ა-----ს „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად, 3 (სამი) წლის ვადით ჩამოერთვა: ა) საექიმო ან/და ფარმაცევტული საქმიანობის უფლება, აგრეთვე აფთიაქის დაფუძნების, ხელმძღვანელობისა და წარმომადგენლობის უფლება; ბ) საადვოკატო საქმიანობის უფლება; გ)

პედაგოგიურ და საგანმანათლებლო დაწესებულებაში საქმიანობის უფლება; დ) სახელმწიფო და ადგილობრივი თვითმმართველობის სახაზინო (საბიუჯეტო) დაწესებულებებში - საჯარო ხელისუფლების ორგანოებში საქმიანობის უფლება; ე) პასიური საარჩევნო უფლება; ვ) იარაღის დამზადების, შეძენის, შენახვისა და ტარების უფლება.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2017 წლის 17 ნოემბრის განაჩენით, დამტკიცდა პროკურორსა და ბრალდებულ ა-----ს შორის დადებული საპროცესო შეთანხმება.

ა-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273¹ მუხლის პირველი ნაწილით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 1500 (ათას ხუთასი) ლარის ოდენობით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, დანიშნულ სასჯელს დაემატა თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 13 მარტის განაჩენით, ა-----ის მიმართ დანიშნული სასჯელი - ჯარიმა 1000 (ათასი) ლარის ოდენობით და საბოლოოდ ა-----ს განაჩენთა ერთობლიობით, სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 2500 (ორიათას ხუთასი) ლარის ოდენობით.

„ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-3 მუხლის მე-4¹ პუნქტის თანახმად, მსჯავრდებული ა-----ი გათავისუფლდა ხსენებული კანონით გათვალისწინებული სატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლების ჩამორთმევისგან.

„ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის თანახმად, მსჯავრდებულ ა-----ს 03 (სამი) წლის ვადით ჩამოერთვა საადვოკატო საქმიანობის უფლება, პედაგოგიური და საგანმანათლებლო დაწესებულებაში საქმიანობის უფლება, სახელმწიფო და ადგილობრივი თვითმმართველობის სახაზინო (საბიუჯეტო) დაწესებულებებში - საჯარო ხელისუფლების ორგანოებში საქმიანობის უფლება, პასიური საარჩევნო უფლება, იარაღის დამზადების, შეძენის, შენახვისა და ტარების უფლება, საექიმო ან/და ფარმაცევტული საქმიანობის უფლება, აგრეთვე აფთიაქის დაფუძნების, ხელმძღვანელობისა და წარმომადგენლობის უფლება.

2018 წლის 23 მარტს, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს შუამდგომლობით მომართა მსჯავრდებულმა ა-----მა, რომელმაც

ითხოვა ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო, განაჩენის გადასინჯვა.

სააპელაციო პალატამ, ზეპირი მოსმენის გარეშე, შეამოწმა მსჯავრდებულ ა-
-----ის შუამდგომლობის საფუძვლიანობა, შეისწავლა საქმის
მასალები და მიაჩნია, რომ უნდა დაკმაყოფილდეს, შემდეგ გარემოებათა
გამო:

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 310-ე მუხლის
„დ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, განაჩენი ახლად გამოვლენილ გარემოებათა
გამო გადასინჯება, თუ არსებობს საქართველოს საკონსტიტუციო
სასამართლოს გადაწყვეტილება, რომელმაც არაკონსტიტუციურად ცნო ამ
საქმეში გამოყენებული სისხლის სამართლის კანონი.

პალატა აღნიშნავს, რომ საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2017
წლის 30 ნოემბრის გადაწყვეტილებით („საქართველოს მოქალაქე გივი
შანიძე საქართველოს პარლამენტის წინააღმდეგ“), არაკონსტიტუციურად
იქნა ცნობილი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273-ე
მუხლის სიტყვების „ექიმის დანიშნულების გარეშე უკანონოდ მოხმარება“
ის ნორმატიული შინაარსი, რომელიც ითვალისწინებს
სისხლისსამართლებრივ პასუხისმგებლობას „ნარკოტიკული
საშუალებების, ფსიქოტროპული ნივთიერებების, პრეკურსორებისა და
ნარკოლოგიური დახმარების შესახებ“ საქართველოს კანონის დანართი
№2-ის 92-ე პორიზონტალურ გრაფაში განსაზღვრული ნარკოტიკული
საშუალება მარიხუანის მოხმარებისთვის საქართველოს კონსტიტუციის მე-
16 მუხლთან მიმართებით.

„საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსში ცვლილებების შეტანის
შესახებ“ საქართველოს 2017 წლის 26 ივლისის N1221-რს კანონით,
საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსს დაემატა 273¹ მუხლი,
რომელმაც დანაშაულებრივ ქმედებად გამოაცხადა ნარკოტიკული
საშუალება კანაფის (მცენარე) და მარიხუანის მცირე ოდენობით უკანონოდ
შეძენა, შენახვა, გადაზიდვა, გადაგზავნა ან/და ექიმის დანიშნულების
გარეშე მოხმარება, ჩადენილი საქართველოს ადმინისტრაციულ
სამართალდარღვევათა კოდექსის 45-ე მუხლით გათვალისწინებული
ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის ჩადენისათვის
ადმინისტრაციულსახდელშეფარდებული ან ამ დანაშაულისათვის
ნასამართლევი პირის მიერ და განსაზღვრა სასჯელი აღნიშნული
ქმედებისთვის. ამრიგად, განხორციელებული ცვლილებების შედეგად,
ნარკოტიკული საშუალება მარიხუანის განმეორებით მოხმარება,
დასჯადია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273¹ მუხლის
პირველი ნაწილით.

საკონსტიტუციო სასამართლომ თავის გადაწყვეტილებაში იმსჯელა

ნარკოტიკული საშუალება მარიხუანის მოხმარებისათვის სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობის არაკონსტიტუციურობაზე. დასაბუთებიდან და მიღებული გადაწყვეტილებიდან გამომდინარე, გადაწყვეტილება ეხება ასევე საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273¹ მუხლის პირველი ნაწილსაც, ნარკოტიკული საშუალება მარიხუანის მოხმარებისათვის სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობის ნაწილში.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 13 მარტის განაჩენით და თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2017 წლის 17 ნოემბრის განაჩენით ა-----ს მსჯავრი დაედო ნარკოტიკული საშუალება „ტეტრაჰიდროკანაბინოლის“ (მარიხუანა) ექიმის დანიშნულების გარეშე უკანონო მოხმარებისათვის, ჩადენილი ერთ შემთხვევაში ადმინისტრაციულსახელმწიფარდებული პირის მიერ, მეორე შემთხვევაში - ასეთი ქმედებისათვის ნასამართლესი პირის მიერ და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, საბოლოოდ (განაჩენთა ერთობლიობით) სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 2500 (ორიათას ხუთასი) ლარის ოდენობით, რაც თბილისის სააღსრულებო ბიუროს 2018 წლის 10 აპრილის N24214 წერილის თანახმად არ არის აღსრულებული (გადახდილი). ასევე, გასათვალისწინებელია ის გარემოება, რომ აღნიშნული განაჩენებით ა-----ს ჩამორთმეული აქვს „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-3 მუხლით გათვალისწინებული უფლებები, რაც მოჰყვა სწორედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273-ე და 273¹ მუხლებით მსჯავრდებას.

პალატა განმარტავს, რომ, ვინაიდან, საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილებით დადგინდა ნარკოტიკული საშუალება მარიხუანას მოხმარებისათვის სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობის არაკონსტიტუციურობა, მსჯავრდებული ა----- ი უნდა გათავისუფლდეს სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისგან და სასჯელისგან, ასევე უნდა აღუდგეს ჩამორთმეული უფლებები.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2017 წლის 30 ნოემბრის გადაწყვეტილებით, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 310-314-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

მსჯავრდებულ ა-----ის შუამდგომლობა დაკმაყოფილდეს.

ა-----ი გათავისუფლდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 13 მარტის განაჩენით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273-ე მუხლით დადგენილი სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისგან, სასჯელისგან და აღუდგეს „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის საფუძველზე ჩამორთმეული უფლებები.

ა-----ი გათავისუფლდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2017 წლის 17 ნოემბრის განაჩენით, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273¹ მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილი სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისგან, სასჯელისგან და აღუდგეს „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ“ საქართველოს კანონის საფუძველზე ჩამორთმეული უფლებები.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, გამოტანიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

თავმჯდომარე
ბარბაქაძე

ნათია

მოსამართლეები:
კაპანაძე

მანუჩარ

კახეთელიძე

გერონტი